

**Ομιλία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Κυριάκου
Πιερρακάκη στο «4ο Ευρωπαϊκού Forum Ανάπτυξης Θεσσαλίας»**

Κυρίες και κύριοι,

Είναι ιδιαίτερη χαρά, ιδιαίτερο προνόμιο να βρίσκομαι σήμερα στη Λάρισα, στην καρδιά της Θεσσαλίας, έναν τόπο ο οποίος διαχρονικά υποστηρίζει την παραγωγή, την εργασία και την πραγματική οικονομία.

Ο ελληνικός γεωργικός τομέας αναπνέει στη Θεσσαλία, στο Θεσσαλικό κάμπο, που είναι πεδίο αγώνων και προσφοράς.

Η Θεσσαλία μοχθεί, δημιουργεί και χτίζει. Με ανθρώπους που επενδύουν και επιμένουν, ακόμη και κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες.

Και εδώ, επιτρέψτε μου, να ξεκινήσω με μία σκέψη, με βάση τα όσα άκουσα και πριν. Θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά από τα χρόνια των σπουδών μου στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών όταν πρωτοέμαθα για την εφημερίδα σας από Λαρισαίους συμφοιτητές μου, οι οποίοι είχαν την αγωνία να λαμβάνουν την “Ελευθερία” στα χέρια τους πολύ περισσότερο ακόμα και οι πιο πολιτικοποιημένοι αλλά και όχι, όχι μόνο, από τις αθηναϊκές εφημερίδες. Αυτό έδειχνε κάτι σε σχέση με την ταυτότητα της περιοχής και σε σχέση με τον ρόλο που επιτελεί το συγκεκριμένο μέσο διαχρονικά για τον τόπο του.

Και υπό αυτή την έννοια πιστεύω πάρα πολύ στο ρητό του Λαμπεντούζα που λέει ότι “για να μένουν όλα ίδια πρέπει να αλλάζουν” και είναι πολύ ενδιαφέρον το ότι βλέπουμε ένα τόσο ιστορικό έντυπο να παρουσιάζεται σε ένα βίντεο μαζί με χρήση Τεχνητής Νοημοσύνης. Όλα αυτά έρχονται για να επικουρήσουν όμως. Ο πυρήνας είναι πάντα η ψυχή και ο πυρήνας είναι πάντα η κουλτούρα και η πεποίθηση ότι μπορείς να παρέμβεις στο πεδίο, στον τόπο.

Σήμερα, εργαζόμαστε για να δώσουμε μια νέα δυναμική στη Λάρισα και στη Θεσσαλία. Με σχέδιο, με έργα και με παρεμβάσεις που βελτιώνουν τις συνθήκες της καθημερινότητας, αλλά και τις ευκαιρίες για μια πιο ισχυρή και εξωστρεφή περιφερειακή οικονομία.

Κυρίες και κύριοι,

Στην εποχή μας οι λέξεις περισσεύουν, οι πράξεις είναι αυτές που δοκιμάζονται, ειδικά από εμάς τους πολιτικούς. Η πολιτική πολύ συχνά εγκλωβίζεται σε συνθήματα, οι κοινωνίες ζητούν κάτι διαφορετικό, ζητούν αποτελέσματα. Γι’ αυτό και σήμερα δεν έχει νόημα να επαναλαμβάνει κανείς, ειδικά ένα στέλεχος της κυβέρνησης, γνωστές διαπιστώσεις. Έχει νόημα να μιλήσουμε για το τι άλλαξε πραγματικά. Και κυρίως, για το πώς αυτή η πορεία μπορεί να συνεχιστεί, να βελτιωθεί όπου χρειάζεται και να αποδώσει περισσότερα αποτελέσματα εκεί που οι εκκρεμότητες υφίστανται.

Η δική μας αφετηρία είναι γνωστή και είναι σαφής. Η πολιτική είναι η ικανότητα να μετατρέπεις τη γνώση σε δράση, τη δουλειά σε αποτέλεσμα και την πρόθεση σε πράξη. Αυτή είναι μια επιλογή ευθύνης και, επιτρέψτε μου να πω, ένας τρόπος ζωής για πολλούς από εμάς και είμαι βέβαιος και για πολλούς από εσάς. Αυτό είναι άλλωστε που μας ενώνει. Η πεποίθηση ότι στο χώμα δεν φυτρώνει τίποτα χωρίς μόχθο και δουλειά. Η φαντασία δεν μπορεί να δαμάσει τον καιρό και να υποτάξει τη γη. Η πράξη το κάνει. Η φαντασία βέβαια είναι προαπαιτούμενο για να το κάνεις ακόμα καλύτερα.

Όταν το 2019 αναλάβαμε τη διακυβέρνηση, η Ελλάδα βρισκόταν στην κόψη του ξυραφιού, σε μια λεπτή ισορροπία.

Οι πληγές της κρίσης ήταν ακόμη ανοιχτές, στην οικονομία, στους θεσμούς, μα πάνω απ' όλα στην αυτοπεποίθηση της κοινωνίας που ήταν τραυματισμένη. Είχαμε πάψει να πιστεύουμε ότι η σταθερότητα μπορούσε να διατηρηθεί πάνω από μερικούς μήνες.

Και τότε, σχεδόν αμέσως, ήρθαν νέες δοκιμασίες. Μια πανδημία που παρέλυσε τον πλανήτη. Ένας πόλεμος στην ευρωπαϊκή ήπειρο που επανέφερε τη γεωπολιτική αβεβαιότητα. Ενεργειακές αναταράξεις. Πληθωριστικές πιέσεις που δοκίμασαν κάθε νοικοκυριό. Υπό αυτές τις συνθήκες, τίποτα δεν ήταν εγγυημένο. Το πιθανότερο σενάριο ήταν η οπισθοδρόμηση, όπως συνέβη και σε πολλά άλλα μέρη του κόσμου. Και όμως, αυτό εδώ δεν συνέβη.

Δεν συνέβη γιατί υπήρξε μια σταθερή αρχή που ακολουθούμε. Ταχύτητα των αποφάσεων και στρατηγικό βάθος, πίστη και αποφασιστικότητα.

Από τη μία πλευρά, προχωρήσαμε σε μεταρρυθμίσεις που άγγιξαν παθογένειες δεκαετιών. Από την άλλη, διατηρήσαμε σταθερό προσανατολισμό, χωρίς παλινδρομήσεις και χωρίς εύκολες υπαναχωρήσεις μπροστά στις δυσκολίες.

Και ίσως το πιο κρίσιμο στοιχείο ήταν ότι δεν επιτρέψαμε στο απρόβλεπτο να μας αιφνιδιάσει. Το αντιμετωπίσαμε ως μέρος της πραγματικότητας. Γιατί σε έναν κόσμο που αλλάζει διαρκώς, η ικανότητα προσαρμογής είναι προϋπόθεση για να μπορείς να επιβιώνεις.

Η πανδημία, για παράδειγμα, δεν ήταν μόνο μια κρίση υγείας. Ήταν και μια κρίση διοικητικής επάρκειας. Και μέσα από αυτή τη δοκιμασία, η Ελλάδα έκανε ένα άλμα που θα απαιτούσε χρόνια υπό άλλες συνθήκες. Αναφέρομαι στη μετάβαση στο ψηφιακό κράτος. Η σχέση κράτους-πολίτη άλλαξε. Η σχέση κράτους-πολίτη ορίζεται σε μεγάλο βαθμό από το πριν και μετά του gov.gr.

Εγώ θα σας έλεγα ότι κομμάτι της κριτικής που λαμβάνουμε πλέον, είναι το ανάποδο είναι για όλα όσα ακόμα δεν βρίσκονται εκεί και πρέπει να βρεθούν ακόμα

με μεγαλύτερη ταχύτητα για να μην χρειάζεται κανείς να μεταβαίνει περιττά σε δημόσιες υπηρεσίες του κεντρικού κράτους, σε περιφέρειες ή του Δήμου.

Αντίστοιχα, οι γεωπολιτικές προκλήσεις δεν αντιμετωπίστηκαν με αμηχανία. Αντιμετωπίστηκαν με ενίσχυση της αποτρεπτικής ισχύος και με ενεργό διπλωματική παρουσία. Με πρωτοβουλίες που έδειξαν ότι η Ελλάδα είναι παράγοντας σταθερότητας και επιρροής. Αυτός είναι ο πυρήνας μιας πολιτικής που δεν μένει στη θεωρία, αλλά μετατρέπει την πρόκληση σε πρόοδο.

Κυρίες και κύριοι,

Ο κόσμος στον οποίο βρισκόμαστε σήμερα δεν μοιάζει με εκείνον που γνωρίζαμε πριν από δέκα ή ακόμη και πριν από πέντε χρόνια. Εγώ θα σας πω δεν μοιάζει και με εκείνον που γνωρίζαμε πριν από ένα χρόνο με δεδομένες τις τεχνολογίες τις εξελίξεις και τις μεγάλες αλλαγές. Οι ισορροπίες μεταβάλλονται, οι συμμαχίες επαναπροσδιορίζονται, ο ανταγωνισμός εντείνεται και απλώνεται σε νέα πεδία, στην τεχνολογία, στην ενέργεια, στην παραγωγή. Η τεχνητή νοημοσύνη, οι αλυσίδες αξίας, η πράσινη μετάβαση, οι νέες μορφές βιομηχανίας, είναι οι νέοι «όροι ισχύος». Στον κόσμο που διαμορφώνεται, καμία χώρα δεν έχει την πολυτέλεια της αδράνειας.

Βέβαια, θέλω να πω το εξής επειδή έγινε αναφορά στον αείμνηστο Πέτρο Μολυβιάτη και θυμάμαι μια ιστορία η οποία είναι η εξής: όταν διαμορφώναμε το νέο Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης μία ομάδα, τότε, συνεργατών μου και εγώ έπρεπε να καθίσουμε να μελετήσουμε, με την έγκριση του Πρωθυπουργού, το τι είχε συμβεί σε κάθε άλλη χώρα για να δούμε τι μοντέλο θα εφαρμόσουμε στην Ελλάδα. Κι έτσι διαβάζαμε πολλά τεχνικά εγχειρίδια για το πώς είχε ψηφιοποιηθεί η Αγγλία, ο Καναδάς, πολλές χώρες στον κόσμο, ειδικά η Εσθονία. Για εμένα ένα απαραίτητο κείμενο το οποίο έδωσα στους συνεργάτες μου ήταν ένα το οποίο απέκτησα από τον Πέτρο Μολυβιάτη. Ήταν το κομμάτι από το αρχείο του Κωνσταντίνου Καραμανλή το οποίο αφορούσε τη θητεία του στα Δημόσια έργα το 1952 και όταν ζήτησα από τον αείμνηστο Μολυβιάτη το αντίγραφο του αρχείου για να το δώσω σε μηχανικούς πληροφορικής μου λέει “Κύριε Υπουργέ γιατί το θέλετε αυτό; Τι σχέση έχει αυτό με τη δουλειά σας;” Και του απάντησα ότι “εάν δεν είναι έμπνευση για τα ψηφιακά έργα του 21ου αιώνα το τι έκανε αυτή η τεράστια φυσιογνωμία στον 20ο αιώνα με τα Δημόσια έργα, τότε κύριε Υπουργέ τι είναι;” .

Και νομίζω ότι αυτό ακριβώς είναι και ένα πάγιο μάθημα, όλα αλλάζουν, αλλά όλα μένουν ίδια.

Και πρέπει να μπορεί κανείς να βρίσκει στο παρελθόν έμπνευση, κατά βάση αυτό, την πρώτη ύλη της έμπνευσης για να μπορεί να παρεμβαίνει στο χώρο. Αυτό είναι και το θεμελιώδες μάθημα, νομίζω, και της παράταξης που εκπροσωπώ. Το να μπορείς να παρεμβαίνεις με τη βούλησή σου σε ισορροπίες τις οποίες θέλεις να

ανατρέψεις. Το να ξηλώσεις ένα τραμ μπορεί να αφορά την πολιτική για τις μεταφορές αλλά επί της ουσίας αφορά πολλά περισσότερα. Αφορά την επιβολή της βούλησής σου μέσα στο χώρο για να ανατρέψεις ακόμη και πράγματα τα οποία μπορεί να φαίνονται δύσκολα, απαισιόδοξα έως και αδύνατα. Η δουλειά της πολιτικής δεν είναι να είναι μόνο η τέχνη του εφικτού, είναι να καθιστά και το αδύνατο αναπόφευκτο. Και νομίζω ότι αυτό ήταν εκείνο το θεμελιώδες μάθημα σε εκείνα τα κείμενα, αυτό ήταν τουλάχιστον για εμένα και τους συνεργάτες μου.

Η επιλογή με βάση τα σημερινά δεδομένα είναι ξεκάθαρη: ή θα είμαστε παράγοντες των εξελίξεων ή αποδέκτες τους. Το μέλλον ή το σχεδιάζεις ή το υφίστασαι. Και καλό θα είναι να κάνουμε το πρώτο και όχι το δεύτερο.

Έχουμε ως Ελλάδα επιλέξει τον πρώτο δρόμο. Έχουμε επιλέξει να έχουμε μία χώρα παρούσα, αξιόπιστη και ενεργή. Να συμμετέχουμε στις μεγάλες αποφάσεις ως ισότιμος συνομιλητής. Και ταυτόχρονα, υπερασπιζόμαστε μια σταθερή αρχή που επιτάσσει ότι η διεθνής τάξη δεν μπορεί να βασίζεται μόνο στην ισχύ, αλλά πρέπει να στηρίζεται στο δίκαιο. Αλλά, ταυτόχρονα, δίκαιο χωρίς ισχύ είναι ευάλωτο. Και η ισχύς χωρίς δίκαιο είναι επικίνδυνη.

Γι' αυτό και η δική μας προσέγγιση δεν είναι διλημματική. Είναι συνθετική.

- Ενισχύουμε την οικονομία μας.
- Ενισχύουμε τη διπλωματία μας.
- Ενισχύουμε την άμυνά μας.

Για να μπορούμε να υπερασπιζόμαστε τις αρχές μας με αξιοπιστία.

Άλλωστε η προσήλωση στις συνθέσεις είναι κυρίαρχο στοιχείο της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Η σύνθεση και η συνεννόηση σφραγίζουν τις αποφάσεις και τις πολιτικές αυτής της κυβέρνησης που απευθύνεται σε όλους τους Έλληνες χωρίς αποκλεισμούς.

Κυρίες και κύριοι,

Πίσω από όλα αυτά υπάρχει ένα βαθύτερο ερώτημα. Τι χώρα θέλουμε να είμαστε τα επόμενα δέκα χρόνια; Μια χώρα που θα συνεχίσει με συνέπεια και σταθερότητα; Ή μια χώρα που θα επιστρέψει σε κύκλους αβεβαιότητας;

Η ιστορία μάς διδάσκει ότι η πρόοδος δεν είναι γραμμική συνθήκη. Κατακτιέται σήμερα, αλλά χάνεται αύριο. Μας διδάσκει ακόμα η ιστορία ότι δεν είμαστε μόνοι μας στον κόσμο. Δεν αρκεί να προοδεύουμε απλώς. Πρέπει να προοδεύουμε και σε σχέση με τις άλλες χώρες, σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο και σε σχέση με την γειτονιά μας.

Γι' αυτό και η πρόκληση της επόμενης περιόδου δεν είναι μόνο να διατηρήσουμε όσα πετύχαμε. Είναι να τα θωρακίσουμε και να τα καταστήσουμε μη αναστρέψιμα. Και ταυτόχρονα, να θέσουμε έναν πιο φιλόδοξο στόχο ο οποίος δεν είναι άλλος από το να αλλάξουμε ακόμη περισσότερο το παραγωγικό πρότυπο της χώρας.

Για δεκαετίες, η ελληνική ανάπτυξη στηρίχθηκε κυρίως στην κατανάλωση. Το δεδομένο παραγωγικό μοντέλο είχε αποτελέσματα, αλλά είχε και όρια. Όρια τα οποία συναντήσαμε το 2010. Το επόμενο βήμα είναι η δυναμική έμφαση στην παραγωγή. Η δημιουργία και η εξωστρέφεια.

Η Ελλάδα δεν είναι προορισμένη να καταναλώνει όσα κυρίως παράγουν οι εμπορικοί μας εταίροι. Μπορεί να κατακτήσει η ίδια έναν πιο κεντρικό ρόλο στο πεδίο της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας παραγωγής. Μπορεί να καινοτομεί περισσότερο και μπορεί να εξάγει γνώση, τεχνολογία και αγαθά.

Δεν είναι εύκολο. Αλλά είναι απολύτως εφικτό και απολύτως απαραίτητο.

- Απαιτεί επενδύσεις,
- εκπαίδευση,
- θεσμική σταθερότητα.
- Απαιτεί μια νέα νοοτροπία.

Έχει σημασία να δει κανείς ότι τα πράγματα όντως έχουν αλλάξει τα τελευταία χρόνια, είμαστε σε αυτή την κατεύθυνση. Οι επενδύσεις ως ποσοστό του ΑΕΠ ήταν 11% το 2019, τώρα είναι στο 17% του 2025, αυτό σημαίνει ότι κλείνει η ψαλίδα με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, οποίος είναι 21% και πρέπει να τον φτάσουμε. Έχουμε, δηλαδή, δρόμο μπροστά μας για να καλύψουμε το χαμένο έδαφος. Αλλά υπάρχουν τρόποι για να τα καταφέρουμε.

Και εάν δει κανείς πιο ήταν το μοντέλο εκείνο το οποίο πρακτικά χρεοκόπησε ως οικονομικό μοντέλο το 2010 ήταν ένα μοντέλο με ελάχιστες εξαγωγές. Ήταν μόλις το 20% του ΑΕΠ, τώρα είναι 42% αλλά ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 51%. Άρα έχουμε επίσης δουλειά μπροστά μας.

Κυρίες και κύριοι,

Η οικονομία είναι το θεμέλιο πάνω στο οποίο χτίζεται κάθε κοινωνική πολιτική. Και σήμερα, αυτό το θεμέλιο είναι πιο ισχυρό. Η ανάπτυξη παραμένει πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, σχεδόν διπλάσια. Η ανεργία είναι κοντά να φτάσει στο ιστορικό χαμηλό και οι εκτιμήσεις είναι ότι αυτό θα το έχουμε πετύχει πάρα πολύ σύντομα.

Αλλά το πιο σημαντικό, και ειδικά για τους ανθρώπους που δοκιμάζονται εγώ θα πω, δεν είναι να ακούς αριθμούς είναι η ποιότητα πίσω από τους αριθμούς. Είναι

οι ανθρώπινες ιστορίες πίσω από τους αριθμούς. Εγώ θα έλεγα σε σχέση με την ποιότητα αυτής της μεταβολής ότι δεν στηρίζεται σε δανεισμό ή σε πρόσκαιρα μέτρα, αλλά σε βαθιές, διαρθρωτικές αλλαγές: στη μείωση της φοροδιαφυγής, στην ψηφιοποίηση των συναλλαγών, στην ενίσχυση της διαφάνειας ως προς την άσκηση της διοίκησης. Όλα αυτά διαμορφώνουν έναν νέο τρόπο λειτουργίας της οικονομίας.

Και βέβαια όλα αυτά έρχονται μετά από μία δεκαετία κατά την οποία ο ελληνικός λαός δεν ίδρωσε, μάτωσε. Άρα, ήρθε με πάρα πολύ κόπο από την μεριά των πολιτών.

Ταυτόχρονα όμως είμαστε σε θέση ενώ έχουμε μια πάρα πολύ σημαντική ενεργειακή κρίση έχοντας τα Στενά του Ορμούζ κλειστά και με δεδομένες τις πληθωριστικές πιέσεις από αυτήν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών να είμαστε μία από τις χώρες που συζητάει με όρους πλεονάσματος και όχι με όρους ελλειμμάτων και με όρους πώς μπορούμε να στηρίξουμε τους πιο ευάλωτους σε σύγκριση με άλλες χώρες που δεν έχουν τέτοιου τύπου δυνατότητες γιατί τα δημοσιονομικά τους στοιχεία δεν βρίσκονται σε καλή κατάσταση ή σε τόσο καλή κατάσταση γιατί δεν μπόρεσαν να κάνουν κατά το παρελθόν τις δύσκολες επιλογές όπως τις κάναμε εμείς.

Και εδώ, επειδή αναφερθήκαμε στα Στενά, πολύ γρήγορα να αναφέρω το εξής σε συνάρτηση με την τεχνολογική συζήτηση από την οποία εμπνεύστηκα από το βίντεό σας ότι ανήκω σε μία γενιά η οποία πίστευε πάρα πολύ στην έννοια του ψηφιακού αλλά η οποία κατά το ήμισυ επιβεβαιώθηκε και κατά το ήμισυ διαψεύστηκε. Επιβεβαιωθήκαμε ως προς το ότι η τεχνολογική αλλαγή είναι φοβερά γρήγορη ακόμη γρηγορότερη από ότι ο ανθρώπινος νους αντιλαμβάνεται. Ο ανθρώπινος νους αντιλαμβάνεται την ζωή γραμμικά, λέμε στα μαθηματικά. Οι αλλαγές αυτές είναι εκθετικές, σε λίγες εβδομάδες αλλάζουν τα πάντα, πλέον, στην τεχνολογία. Εκεί που διαψευστήκαμε είναι στο ρόλο που παίζουν οι κλασικές αξίες όπως η γη, το έδαφος, η γεωπολιτική στην παγκόσμια οικονομία.

Είμαι κομμάτι μιας γενιάς που πίστευε ότι τα πάντα θα είναι κομμάτι της παγκοσμιοποίησης, έτσι διδασκόταν με όρους αμιγώς τεχνολογικούς, ψηφιακούς, ταχύτητας. Και εδώ έχουμε μια βίαιη επιστροφή της γεωπολιτικής η οποία αλλάζει τελείως τις συντεταγμένες του παιχνιδιού και το κάνει εν παραλλήλω με τη μεγάλη αυτή τεχνολογική αλλαγή. Και άρα απαιτεί και πολλαπλάσιες δεξιότητες από όλους εμάς για να μπορέσουμε να χειριστούμε όλα τα διακυβεύματα της εποχής μας. Γιατί από τη μία πρέπει να λύνουμε τις εκκρεμότητες του χθες που έχουν ιστορικά συσσωρευτεί και από την άλλη πρέπει να έχουμε τα αντανakλαστικά για να ανταποκρινόμαστε σε όλα εκείνα που δεν μπορεί κανείς να προβλέψει και ένα κομμάτι τους απαιτεί τελείως νέο σκεπτικό, ένα κομμάτι τους απαιτεί να έχεις

διαβάσει πολύ καλά την ιστορία για να μπορείς να ξέρεις τι μαθήματα μπορείς να αντλήσεις από εκείνη.

Φυσικά για να γυρίσω πίσω στην οικονομία, οι κατακτήσεις είναι όντως σημαντικές γιατί όλα γίνονται πάνω σε αυτή την πολύ μεγάλη σκακιέρα την οποία περιέγραψα πριν.

Ο κατώτατος μισθός αυξήθηκε σωρευτικά κατά 46% από το 2021 έως το 2027. Οι καθαρές αποδοχές ενισχύονται, οι συνταξιούχοι στηρίζονται και οι εργαζόμενοι βλέπουν βελτίωση στο διαθέσιμο εισόδημά τους. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις οικογένειες με παιδιά και στους νέους. Οι ασφαλιστικές εισφορές μειώνονται, ενώ η φορολογική πολιτική γίνεται πιο δίκαιη και πιο αναπτυξιακή. Τα τεκμήρια περιορίζονται, ο ΕΝΦΙΑ μειώνεται δραστικά και σε μικρούς οικισμούς εξαλείφεται πολύ, εδώ στη Θεσσαλία. Στηρίζονται οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι αγρότες, καθώς και οι νησιωτικές και ακριτικές περιοχές.

Η φορολογική μεταρρύθμιση που ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε στη ΔΕΘ που πέρασε και εφαρμόσαμε από την 1η Ιανουαρίου, είχε αυτή τη φιλοσοφία, ήταν μια δημογραφική μεταρρύθμιση του συστήματος φορολογίας, ήταν μια τομή γιατί αναγνώριζε το υπαρξιακό πρόβλημα της χώρας μας το οποίο δεν είναι άλλο από το δημογραφικό. Πήγαμε και είπαμε ότι το πως φορολόγησε θα αλλάξει ανάλογα με το πόσα παιδιά έχεις, ανάλογα με το ποια είναι η ηλικία σου, πόσο νέος είσαι, ανάλογα ως προς τον ΕΝΦΙΑ ή ως προς το ΦΠΑ στα νησιά, με το πού μένεις γιατί θέλαμε να στηρίξουμε και την ακριτική Ελλάδα και τα χωριά μας. Όλο αυτό είχε μία ενιαία φιλοσοφία και προσπαθήσαμε να κάνουμε ένα πολύ ουσιαστικό βήμα πάνω στο διαθέσιμο δημοσιονομικό χώρο που είχαμε. Ήταν η μεγαλύτερη φοροαπαλλαγή που έχει γίνει στην ιστορία της χώρας, η μεγαλύτερη μείωση της άμεσης φορολογίας σε μία κίνηση. Η μεγαλύτερη παρέμβαση στη φορολογία φυσικών προσώπων εδώ και δεκαετίες. Η πρόοδος που πετύχαμε λειτουργεί ως ανάχωμα απέναντι στην αβεβαιότητα που προκάλεσε ο πόλεμος στο Ιράν. Και μπορέσαμε να ενισχύσουμε τον τελευταίο μήνα τους πολίτες με 800 εκ. ευρώ και με ένα μείγμα πολιτικής που συνδυάζει σταθερότητα και κοινωνική στήριξη, με μέτρα για το εισόδημα, το κόστος ζωής και το ιδιωτικό χρέος.

Οκτώ μέτρα, δηλαδή, με έναν καθαρό στόχο: να στηρίξουμε το εισόδημα, να μειώσουμε το κόστος ζωής και να δώσουμε πραγματικές λύσεις στο ιδιωτικό χρέος για το οποίο μιλάμε λιγότερο σε σχέση με το Δημόσιο ιστορικά στην πατρίδα μας, αλλά που είναι ένα μεγάλο πρόβλημα για πολλούς συμπολίτες μας. Αυτό άκουγα κι εγώ γυρνώντας την Ελλάδα ή ερχόμενος σε μέρη όπως η Λάρισα.

Και θέλω να υπογραμμίσω ότι αυτά τα μέτρα δεν είναι μια άθροιση αριθμών, αλλά μια συνεκτική πολιτική επιλογή.

- Είναι η απόδειξη ότι η δημοσιονομική σοβαρότητα μπορεί και πρέπει να συναντά την κοινωνική ευαισθησία.
- Ότι μια οικονομία που στέκεται όρθια οφείλει να δίνει δύναμη στην κοινωνία.
- Και ότι μια κοινωνία που υποστηρίζεται από την ανάπτυξη που παράγει γίνεται η ίδια ικανή να υποστηρίξει την επόμενη φάση της ανάπτυξης.

Σε ό,τι αφορά τις νέες παρεμβάσεις, θέλω να σταθώ στο ιδιωτικό χρέος. Γιατί ξέρουμε καλά ότι για πολλούς συμπολίτες μας, για επαγγελματίες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι εκκρεμότητες του παρελθόντος εξακολουθούν να βαραίνουν το παρόν και να περιορίζουν το μέλλον. Υπάρχουν άνθρωποι που δεν αρνούνται τις υποχρεώσεις τους. Θέλουν να ρυθμίσουν. Θέλουν να είναι συνεπείς. Θέλουν να ξαναμπούν στην κανονική οικονομική ζωή. Αλλά χρειάζονται ένα ρεαλιστικό πλαίσιο για να το πράξουν. Χρειάζονται ένα κράτος που τους δίνει το χέρι και που δεν τους κουνάει το δάχτυλο.

Σε αυτούς απευθυνόμαστε. Όχι στους στρατηγικούς κακοπληρωτές. Αλλά σε όσους προσπαθούν.

Σε όσους θέλουν να σταθούν ξανά στα πόδια τους.

- Γι' αυτό δίνουμε δυνατότητα άρσης της κατάσχεσης τραπεζικού λογαριασμού, όταν ο οφειλέτης εξοφλεί τουλάχιστον το 25% της οφειλής του και ρυθμίζει το υπόλοιπο.
- Γι' αυτό διευρύνουμε τον εξωδικαστικό μηχανισμό, ώστε να ενταχθούν για πρώτη φορά και οφειλέτες με χρέη από 5.000 έως 10.000 ευρώ — περίπου 300.000 συμπολίτες μας που μέχρι σήμερα έμεναν εκτός.
- Γι' αυτό θεσπίζουμε νέα ρύθμιση έως 72 δόσεων για παλαιές αρρύθμιστες οφειλές έως το τέλος του 2023, με σταθερούς όρους, χαμηλή ελάχιστη δόση και ενιαίο επιτόκιο. Μια δυνατότητα που αφορά πάνω από 1,5 εκατομμύριο φυσικά και νομικά πρόσωπα.

Αυτή είναι μια πολιτική δεύτερης ευκαιρίας. Αλλά ουσιαστικά είναι μια πολιτική οικονομικής επανένταξης.

Στη στήριξη του εισοδήματος και στη μείωση του κόστους ζωής έγιναν παρεμβάσεις.

Πρώτα, οι συνταξιούχοι. Η ετήσια ενίσχυση του Νοεμβρίου αυξάνεται από 250 σε 300 ευρώ καθαρά, ενώ διευρύνονται ουσιαστικά τα εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια. Έτσι, καλύπτεται περίπου το 85% των συνταξιούχων άνω των 65 ετών, με 420.000 περισσότερους δικαιούχους.

Είναι πράξη αναγνώρισης της διαχρονικής προσφοράς τους, είναι στήριξη σε μια γενιά που κράτησε την κοινωνία όρθια στα δύσκολα χρόνια. Και είναι, ταυτόχρονα, στήριξη στην οικογένεια συνολικά. Γιατί όταν ο παππούς και η γιαγιά μπορούν να καλύψουν με μεγαλύτερη ασφάλεια τις δικές τους ανάγκες, τότε υποστηρίζεται και το παιδί, και το εγγόνι, και ολόκληρο το νοικοκυριό.

Δεύτερον, η στέγη. Αυξήσαμε σημαντικά τα εισοδηματικά όρια για την επιστροφή ενοικίου, ώστε να καλύπτεται πλέον περίπου το 86% των ενοικιαστών, περίπου ένα εκατομμύριο πολίτες. Ξέρουμε ότι το κόστος στέγασης πιέζει. Γνωρίζουμε ότι οι παρεμβάσεις πρέπει να συνεχιστούν. Και αυτό κάνουμε: αξιολογούμε, διορθώνουμε, συμπληρώνουμε. Δεν ισχυριζόμαστε ότι ένα μέτρο λύνει μόνο του ένα σύνθετο πρόβλημα. Αλλά κάθε ουσιαστική παρέμβαση μειώνει την πίεση και χτίζει πάνω στην προηγούμενη παρέμβαση. Κι εγώ θα πω ότι αυτό είναι ένα θέμα που ζήτησα να μπει και στην ατζέντα του Eurogroup, το επόμενο διάστημα, παρότι δεν είναι ευρωπαϊκή η διάρθρωση αυτής της πολιτικής αμιγώς, είναι κάτι από το οποίο ο καθένας μπορεί να διδαχθεί και να αντλήσει από τον άλλον, εμείς οι υπουργοί Οικονομικών της Ευρωζώνης.

Τρίτον, οι οικογένειες με παιδιά. Θεσπίζουμε έκτακτη ενίσχυση 150 ευρώ για κάθε εξαρτώμενο τέκνο, χωρίς αίτηση, με εισοδηματικά κριτήρια που καλύπτουν περίπου το 80% των οικογενειών με παιδιά. Το μέτρο αφορά σχεδόν ένα εκατομμύριο νοικοκυριά, με 3,3 εκατομμύρια μέλη.

Για εμάς, η οικογένεια δεν είναι ένα «παράρτημα» της κοινωνικής πολιτικής. Είναι πυρήνας της οικονομίας, αλλά και προπαντός της εθνικής προοπτικής. Η στήριξη των παιδιών, των νέων γονιών, των νοικοκυριών με περισσότερες ανάγκες, είναι μέρος μιας ευρύτερης στρατηγικής για το δημογραφικό και το μέλλον της χώρας.

Παράλληλα, συνεχίζουμε να παρεμβαίνουμε εκεί όπου η συγκυρία πιέζει περισσότερο: στην ενέργεια και στο κόστος παραγωγής. Επεκτείνουμε την επιδότηση στο diesel για τον Μάιο και συνεχίζουμε τη στήριξη στα λιπάσματα έως τον Αύγουστο. Ένα αίτημα το οποίο ήρθε από πολλούς που βρίσκονται και μέσα σε αυτή την αίθουσα, νομίζω ότι ήταν απολύτως υπαρκτικό αυτό με δεδομένο ότι το 1/3 των λιπασμάτων παγκοσμίως περνάνε από τα Στενά του Ορμούζ συνεπώς υπάρχει μεγάλη πίεση στο κόστος. Η στήριξη του πρωτογενούς τομέα δεν αφορά μόνο τους παραγωγούς. Αφορά την τροφική αλυσίδα, τις τιμές, την περιφέρεια, την αντοχή της πραγματικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι,

Δεν θα κρύψουμε τις δυσκολίες. Η διεθνής εικόνα έχει αλλάξει τους τελευταίους μήνες. Αναθεωρούμε την ανάπτυξη για το 2026 από το 2,4% στο 2,0%. Ο πληθωρισμός αυξάνεται προσωρινά, λόγω διεθνών εξελίξεων, ενεργειακών

πιέσεων και επιπτώσεων στις αλυσίδες εφοδιασμού. Αυτή δεν είναι ελληνική ιδιαιτερότητα. Αυτή είναι ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

Όμως το κρίσιμο είναι ότι η ελληνική οικονομία παραμένει σε τροχιά δυναμικής. Για το 2027, με τα νέα δεδομένα, αναθεωρούμε ανοδικά την ανάπτυξη από το 1,7% στο 2,0%, ενώ ο πληθωρισμός αποκλιμακώνεται. Οι επενδύσεις ενισχύονται. Το συγχρηματοδοτούμενο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αυξάνεται στα 7 δισεκατομμύρια ευρώ το 2027, από 6,35 δισεκατομμύρια, με νέους ευρωπαϊκούς πόρους, όπως το Κοινωνικό Κλιματικό Ταμείο και το Ταμείο Εκσυγχρονισμού.

Αυτό είναι το μήνυμά μας. Ότι μέσα σε ένα δύσκολο περιβάλλον, η Ελλάδα δεν χάνει τον βηματισμό της. Προσαρμόζεται, στηρίζει, επενδύει και προχωρά.

Κυρίες και κύριοι,

Όλα τα ανωτέρω συνιστούν μια στρατηγική. Δεν ωραιοποιούμε την πραγματικότητα. Οι διεθνείς εξελίξεις δημιουργούν νέες πιέσεις. Η αβεβαιότητα είναι υπαρκτή. Αλλά υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά σε σχέση με το παρελθόν: η Ελλάδα δεν είναι πλέον ευάλωτη. Έχει αποκτήσει αντοχές. Έχει ενισχύσει την αξιοπιστία της. Έχει χτίσει μια βάση που της επιτρέπει να αντέχει και να προσαρμόζεται. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν προβλήματα. Υπάρχουν. Και πρέπει να αντιμετωπιστούν. Αλλά αντιμετωπίζονται από μια διαφορετική αφετηρία: από μια χώρα που κινείται προς τα εμπρός. Και αυτό είναι ίσως το πιο σημαντικό κεκτημένο.

Φίλες και φίλοι,

Η πολιτική, τελικά, δεν κρίνεται από τις προθέσεις, αλλά από τα αποτελέσματα. Και τα αποτελέσματα είναι αδιαμφισβήτητα. Δεν αλλάζουν με ρητορική, ούτε ανατρέπονται με συνθήματα. Αυτό που αλλάζει την πραγματικότητα είναι οι επιλογές, οι αποφάσεις και η συνέπεια.

Και εδώ βρίσκεται η ουσία, να συνεχίσουμε σε μια πορεία που έχει αρχίσει να αποδίδει. Μια πορεία που απαιτεί σταθερότητα, συνέχεια και εμπιστοσύνη.

Αυτή η σταθερότητα συνδέεται με μια συγκεκριμένη πολιτική κατεύθυνση. Γιατί η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη έστησε την πατρίδα και πάλι στα πόδια της. Και τώρα μπορεί η χώρα αυτή να τρέξει πιο γρήγορα και πιο μπροστά.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι απλό αλλά και κρίσιμο: θα συνεχίσουμε σε αυτή την κατεύθυνση ή θα ρισκάρουμε την επιστροφή σε γνώριμα λάθη; Γιατί η επιλογή αφορά το μέλλον μας. Γιατί αυτή τη φορά, η ευκαιρία είναι πραγματική. Και δεν πρέπει να χαθεί.

Κι επειδή ακούμε πολλά τελευταία στο πολιτικό λεξιλόγιο γύρω από τη λέξη Ιθάκη. Εγώ θα πω ότι το νόημα για την Ελλάδα δεν είναι μόνο να βρει την Ιθάκη. Είναι να

τη φτάσει χωρίς να ξαναζήσει Οδύσσεια. Και αυτό είναι σίγουρα ένα προαπαιτούμενο από τη δική μου γενιά που είναι στα πολιτικά πράγματα.

Κυρίες και κύριοι,

Η Ελλάδα αλλάζει , η Θεσσαλία αλλάζει.

Αναφερθήκατε πριν στο κομμάτι το οποίο αφορά το Τελωνείο το οποίο ήταν ένα διαχρονικό αίτημα του Δήμου. Είχα την ευκαιρία να το πω και στο Δήμαρχο και στον Περιφερειάρχη να φύγει δηλαδή το τελωνείο από την πόλη όπως είναι το διαχρονικό σας αίτημα. Αυτή είναι μια ανακοίνωση που έγινε σήμερα αλλά να πω πολύ απλά ότι δεν θα μείνουμε στις ανακοινώσεις, θα υπάρχει συγκεκριμένο και σφιχτό χρονοδιάγραμμα για να μπορέσει να υλοποιηθεί. Είμαι ήδη σε επαφή με τον Διοικητή της ΑΑΔΕ τον κ. Πιτσιλή για να έρθουν τα στελέχη της ΑΑΔΕ, το είπα στον Δήμαρχο, για αυτοψία την επόμενη εβδομάδα.

Να πω ευρύτερα για τη Θεσσαλία, την περίοδο 2019–2025 η οικονομία της Θεσσαλίας κατέγραψε σαφή βελτίωση, με αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας αλλά και σημαντικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τον εθνικό μέσο όρο.

- Ο κύκλος εργασιών στο λιανικό εμπόριο αυξήθηκε 28%, ενώ
- στο τουρισμό καταγράφηκε 55% άνοδος στα καταλύματα και 65% στην εστίαση.
- Την ίδια στιγμή, η αγορά εργασίας παρουσίασε εντυπωσιακή βελτίωση, με την ανεργία να μειώνεται δραστικά από 18,5% σε 6,2% , ποσοστό μικρότερο από τον εθνικό μέσο όρο.

Η Θεσσαλία όμως αλλάζει και με έργα που διαμορφώνουν ένα αναπτυξιακό τοπίο για ολόκληρη την Περιφέρεια.

Σήμερα, εξελίσσεται ένα εκτεταμένο πρόγραμμα με εκατοντάδες έργα και πόρους που ξεπερνούν τα 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν πρόκειται απλώς για επενδύσεις σε υποδομές. Πρόκειται για μια συνολική επανεκκίνηση της Περιφέρειας, με ορίζοντα το 2030.

Κοιτάξτε τις μεταφορές.

- Ο Ε65 που συνδέει τα Τρίκαλα με την Εγνατία,
- η αναβάθμιση βασικών οδικών αξόνων,
- η ολοκλήρωση της Περιφερειακής Βόλου,
- η αναβάθμιση της σιδηροδρομικής γραμμής μέχρι την Καλαμπάκα.

Αυτά τα έργα δεν μειώνουν απλώς τις αποστάσεις. Ενώνουν την Περιφέρεια με τα μεγάλα δίκτυα της χώρας και της Ευρώπης. Την καθιστούν κόμβο μεταφορών και εμπορίου. Ανοίγουν δρόμους για επενδύσεις.

Αλλά και στον πρωτογενή τομέα. Μεγάλα αρδευτικά έργα, φράγματα, σύγχρονα δίκτυα διαχείρισης νερού. Μιλάμε για ασφάλεια στην παραγωγή, για ανθεκτικότητα απέναντι στην κλιματική κρίση, για έναν αγροτικό τομέα πιο ισχυρό, πιο αποδοτικό, πιο βιώσιμο.

Και ταυτόχρονα, ενισχύεται η εξωστρέφεια. Το λιμάνι του Βόλου και το αεροδρόμιο της Νέας Αγχιάλου αποκτούν νέο ρόλο. Η Θεσσαλία δεν είναι πλέον μια περιφέρεια στο εσωτερικό της χώρας. Καθίσταται πύλη. Γίνεται σημείο σύνδεσης με αγορές, επενδύσεις, νέες δυνατότητες.

Θα ήθελα ακόμα να προσθέσω και την ανταπόκριση της πολιτείας στις προκλήσεις που σημειώθηκαν εξαιτίας των καταστροφών, αλλά και στις προκλήσεις που μας θέτει η κλιματική αλλαγή. Είχαμε την ευκαιρία να το συζητήσουμε αναλυτικά με τον Περιφερειάρχη πριν. Θα δουλέψουμε σε αυτό το νέο πεδίο αρκετά τα επόμενα χρόνια, για να μετατρέψουμε απειλές, προκλήσεις και κινδύνους, σε νέες ευκαιρίες. Δεσμεύομαι γι' αυτό και προσωπικά.

Ιδιαίτερη σημασία έχει επίσης και η διάσταση της ενεργειακής πολιτικής. Η στροφή στην πράσινη ενέργεια, η αξιοποίηση υδάτινων πόρων, η επανεκκίνηση του φράγματος της Μεσοχώρας. Να πω εδώ ότι αυτό είναι και θέμα με το οποίο είχα προσωπικά ασχοληθεί με την προηγούμενη ιδιότητά μου πριν βρεθώ στην πολιτική ως Διευθυντής Ερευνών της ΔιαΝΕΟσις. Είχαμε κάνει μια φοβερή ενδιαφέρουσα έρευνα τότε για το φράγμα της Μεσοχώρας και για τη συνολική δυναμική που μπορούσε να αναπτύξει ευρύτερα για την περιφέρεια και για τη χώρα και είναι κάτι που με ενδιαφέρει πολύ και προσωπικά. Εγώ θα πω ότι σε όλα αυτά συνδέεται η παραγωγή με την ενέργεια. Η ανάπτυξη με τη βιωσιμότητα.

Αυτό είναι το νέο πρόσωπο δηλαδή που θέλουμε για την Περιφέρεια. Μια Περιφέρεια που δημιουργεί ανάπτυξη.

Μια Περιφέρεια που αποκτά νέα πνοή, νέα αυτοπεποίθηση, νέο ρόλο. Και αυτή η δυναμική δεν αφορά μόνο τη Θεσσαλία.

Αφορά όλη τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι,

Είναι προφανές ότι η Θεσσαλία δεν αναζητεί ευκαιρίες. Είναι ένας τόπος που τις δημιουργεί. Και σήμερα βρίσκεται μπροστά σε μια νέα ιστορική φάση, όπου η ανθεκτικότητα μετατρέπεται σε προοπτική και η προσπάθεια σε αποτέλεσμα.

Η Θεσσαλία δεν είναι απλώς ένας τόπος με ιστορία. Είναι ένας τόπος με μέλλον.

Και αυτό που βλέπουμε σήμερα εδώ είναι μια πορεία ανάκαμψης. Μια πορεία υπέρβασης.

Είναι η απόδειξη ότι μπορούμε να μετατρέπουμε τις δυσκολίες σε δύναμη και την προσπάθεια σε αποτέλεσμα.

Για τη Θεσσαλία.

Για την Ελλάδα.

Για όλους τους πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.